

2. KAPITOLA

DÔLEŽITÁ NÁVŠTEVA

Démon otvoril bránu stajní tesne predtým, než to spravil temný mrak. Rýchlo si narovnal tuniku a prešiel si prstami cez vlasy dúfajúc, že v nich nemá slamu. Z atramentovej černe vyšla veľká špicatá topánka. Démon si všimol čosi zvláštne. Smrdelo to vlhkosťou a starinou, podobne ako mŕtve veci zmiešané s pachom spálených vlasov. Za nohou nasledovala vysoká postava zahalená v čiernom. V jednej ruke schovanej v rukavici držala obrovskú helmu vybíjanú krvavočervenými

rubínmi a v druhej opraty, ktorými triasla smerom k Démonovi. Zdalo sa, že opraty sú pripevnené k niečomu v tme.

„Pohni ssi a ubytuj ich, drahý chlapče!“ povedala postava. Hlas so sykavkami znel mäkko, ale nebezpečne. „A nájdí pre ne nejaké mässsso, dobre? Keď sssom tu bol naposssledy, ten naničhodný sssatyr Ssiléniussss sssa ich sssnažil krmiť zvyšškami ambróziového koláča. Keď ssi dobre ssspomínam, ssspálili mu všetky chlpy na nohách.“ Potom postava odkračala smerom k Diovmu a Hérinmu palácu a nechala tam Démona stáť s otvorenými ústami.

„Vidím, že už prišiel,“ povedal gryf do Démonovho ľavého ucha, až mu takmer vypadli opraty z rúk.

„K-kto... č-čo...?“ koktal. „Ech, chcem povedať... KTO to bol?“ spýtal sa Démon konečne, keď sa mu podarilo sústrediť sa.